

framför allt i äldre skådespel, meddelar läsaren eller åhöraren ännu några anmärkningar, rörande det föregående innehållet. — 2) Benämning, som vissa romanskrifvare gifva slutet af sina romaner.

EPISK, a. 2. Som har karakteren af, tillhör eller har afseende på epos. *E. poesi*, det berättande skaldeslag, som lugnt framställer för inbillningen en poetisk händelse, såsom förluten. *E. skald*, författare af sådan poesi.

EPISKOPAL, -- skåpål, a. 2. Biskoplig. *Den e-a kyrkan i England*. [Episc.—]

EPISKOPALER, -- skåpår, m. 3. pl. Medlemmar af den episkopala eller biskopliga kyrkan i England. [Episc.—]

EPISOD, -- så'd, m. 3. (från grekiskan) 1) (ursprungligen) Handlingen emellan korsängerna i de Gamles tragedier. — 2) (sedermera) Bihandling i epos och dramet, isynnerhet när den bildade ett litet helt för sig. — 3) (nu) a) Bihandling i ett poem, hvilken skalden sammanknutit med hufvudhandling, och som icke väsentligt hör till densamma. — b) Afvikelse från hufvudämnet i ett tal. — c) Bisak i en målning, isynnerhet historisk.

EPISODISK, -- så'dissk, a. 2. Som har karakteren af episod; afvikande från hufvudämnet. *En e. berättelse*.

EPISTEL, epí'sstl, m. 2. pl. *epistlar*. 1) (litter.) Bref på vers, skaldebrief. — 2) Benämning på hvarje af de i Nya Testamentet befintliga bref från apostlarna. — 3) Utdrag ur apostlarnes bref, som brukas till aftonsångstext på söndagar och högtidsdagar. — 4) (fam. skämtv.) Bref.

EPISTOLARISK, a. 2. eller

EPISTOLÄR, --- ä'r, a. 2. (litter.) Författad i brefform.

EPITAPHIUM, -- táfiumm, n. 3. pl. — *ier*. Grafskrift.

EPITET, -- tá't, n. 3. Ord, som tillägges ett annat, mer till prydnad, än såsom behöfligt för meningen. Skrifves äfv. *Epithet*.

EPOD, epá'd, m. 3. Ett slags lyrisk dikt, hvari en längre vers afvexlar med en kortare.

EPOK, epá'k, m. 3. 1) Vigtig tidpunkt, hvarifrån någon viss tidsräkning tager sin början, t. ex. Christi födelse, staden Roms grundläggning. *Göra e.*, säges om märkvärdiga händelser, som börja ett nytt tidehvarf; (fig.) göra sig eller den tidpunkt, hvari man lever, märkvärdig; väcka stort uppmående. — 2) Sjelfva händelsen, som gör epok. — 3) (fig.) Hvarje vigtig tidpunkt. — 4) Period, tidsrymd, tidehvarf. [Epoque.]

EPOPÉ, epápé, m. 3. eller

EPOS, épáss, n. (grek.) 1) (egentl.) Berättande poesi, eller den poesi, hvilken i berättande stil framställer något såsom förlutet. *E. är antingen versifieradt eller prosaiskt. Det prosaiska e. innefattar romanen, novellen och sagan.* — 2) (uti inskränkt mening) a) Berättande skaldestycke, hvars innehåll är en poetisk händelse, som har afseende på världen, människoslägtet, folkslags öden, och der människornas handlingar omedelbart bestämmas af i händelserna på ett afgörande sätt ingripande gudamakter. — b) Sådant episkt poem, hvars innehåll har mer afseende på enskilda människors lefnad och öden. — *Syn.* Hjeltekdikt.

EPSOMERSALT, äppsåmr-sállt, n. 3. Se *Engelskt salt* (under *Engelsk*)

EQVATION, ekvatschón, f. 3. (algebr.) Beteckning af likheten emellan tvenne algebraiska storheter, uppställda en på hvardera sidan om likhetstecknet ($\Rightarrow$). [Equ —, Æqu —.]

EQVATOR, ekvátörr, m. 3. Cirkel, som dragges rundt omkring jorden, på lika stort afstånd ifrån begge polerna, och delar jorden i tvenne halfvor: norra och södra hemisferen. Kallas äfv. Dagjemningslinje eller blott Linjen. [Equ —, Æqu —.]

EQVILATERAL, --- ál, a. 2. (mat.) Liksidig. [Equ —.]

EQVILIBRIST, --- i'sst, m. 3. Lindansare. [Equ —.]

EQVINOCTIALPUNKT, ekvinäcktsiålpúnnkt, m. 3. Se *Dagjemningspunkt*.

EQVINOCTIALSTORM, ekvinäcktsiålstá'rrm, m. 2. Storm, som vanligtvis rasar vid tiden för dagjemningen, i Nord- och Östersjön, samt i medlersta och norra Europa.

EQVIPAGE, EQVIPERA, se *Ekipage*, *Ekipera*.

EQVIVALENT, --- lánnt, a. 1. Lika gällande, jemngod, motsvarande.

EQVIVOK, se *Ektivok*.

ER, dat. o. accus. af pron. poss. *J*. Se *Eder*, I.

ER, m. o. f. **ERT**, n. pron. poss. Se *Eder*, II.

ER, är, prefix, som bibehållit sig i åtskilliga från tyskan lånade ord. a) Ökar stundom stamordets bemärkelse, t. ex.: *ernå*, *erfordra*; — b) Gifver ordet en egen, ifrån stamordet mer eller mindre afvikande bemärkelse, t. ex.: *erhålla* af *hålla*; *ersätta* af *sätta*; — c) Förbindes stundom med en blott slutform, t. ex. *erbarmlig*, *erinra*.

ERA, f. 5. 1) Tidpunkt, hvarifrån en tidsräkning börjas. — 2) Tidsräkning. — 3) Tidehvarf, tidsrymd.

ERATO, è--, nom. propr. f. Dansens och musikens sänggudinna.

ERBARMLIG, ärbárrmligg, a. 2. (t. *erbarmlich*) Högst dålig, ganska usel, jemmerlig. — *Syn.* Se *Dålig*.

ERBARMLIGHET, f. 3. Egenskapen att vara erbarmlig. — *Syn.* Se *Dålig*.

ERBARMLIGT, adv. Högst uselt, jemmerligt. — *Syn.* Se *Dåligt*.

ERBJUDA, ärbjúda, v. a. 3. (böjes som *Bjuda*) Tillbjuda. *E. en något. E. någon tillfälle att . . .* — *Syn.* *Bjuda*, *Tillbjuda*. — *E. sig*, v. r. Tillbjuda någon att göra, utträtta, förrätta något för honom, till hans nytta, o. s. v. *E. sig till biträde, hjälp, vägvisare åt någon. E. sig att hjälpa någon.* — *Erbjudande*, n. 4.

EREBUS, érebuss, m. (gr. *Erebos*) 1) Den, enligt grekiska mytologien ur kaos födda urnatten. — 2) Underverlden, de dödes rike. I poesi skrifves ofta *Ereben*.

EREKTION, eräc'tschón, f. 3. (med.) Resning. [Erec —.]

EREMIT, -- i't, m. 3. (af grek. ordet *Erämos*, ensam) En, som lefver afskild ifrån människors umgänge, för att öfverlemna sig åt andaktsöfningar. — *Ss.* *E-böning*, *-hydda*, *-koja*.

EREMITAGE, --- tásch, n. 3. 1) (egentl.) Eremitkoja. — 2) Enkel, halmtäckt, med bark beklädd koja i en park, som skall likna en eremitkoja. — 3) Benämning på några lustslott.

EREMITISK, a. 2. Som tillhör, har afseende på, utmärker en eremit. *E-t lif*, *lefnadssätt*.

EREMITKRÄFTA, -- i'tkrä'fta, f. 1. Ett slagte af de tiofotade Skorpdjuren, med ganska mjukt skal; inkryper i skalen af snäckor, dem hon med stjerten släpar efter sig, då hon söker födan. *Pagurus Bernhardus*.

EREMITLIF, -- i'tli'v, n. 3. Lefnadssätt, afskildt ifrån människors umgänge.